

GJALLARHORNET

**Utgives av Svenska Arkeologiska
Samfundet**

Årgång 32. Nr. 2. 2012

Lyckat årsmöte!

Samfundets årsmöte, som i år hölls den 20 april på Göteborgs stadsmuseum, blev mycket lyckat! Vi vill därför passa på att tacka Anita Synnestvedt, museet och övriga arrangörer liksom Jarl Nordbladh för hans underhållande presentation om Göteborgs museums historia. Under mötet avtackades Björn Magnusson Staaf som därmed lämnade över ordförandeskapet till Anita. Samtidigt uppmärksammades att Lennart Lundborg varit ledamot i samfundet i hela 50 år! Vi är därför glada att han nappade på förslaget att i detta nummer delge några av sina personliga minnen från denna period.

I detta nummer ingår även en presentation av Svenska Fornminnesföreningens prisutdelning av Hildebrandspriset och Monteliusmedaljen; en recension av en nyligen utgiven rapport från Sigtuna Museum; information om ett kommande seminarium på Stockholms länsmuseum om aktuell järnåldersforskning, samt en påminnelse om behovet av en översyn av registret över våra ledamöter.

50 år i Svenska arkeologiska samfundet

Den 20 april 2012 höll Svenska arkeologiska samfundet årsmöte på Göteborgs stadsmuseum på Norra Hamngatan 8. Som mötesordförande valdes professor Jarl Nordbladh. När jag reste från Halmstad till Göteborg tänkte jag först inte på, att det var 50 år sedan jag valdes in i Samfundet – dvs. 1962. Då hade samfundet sitt årsmöte förlagt till Skåne, vilket jag tidigare berättat om i Gjallarhornet 2008:2 i ord och bild. Vi blev frikostigt mottagna av Kristianstads kommun, som bjöd på middag på kvällen. Och dagen därpå svarade Simrishamn för lunchen. Samfundet var inte så stort då som i dag, framför allt fanns det inte så många grävande arkeologer. De stora exploateringsgrävningarna hade ännu inte kommit igång. Det gjordes mig veterligen

inga utredningar som efter den nya Kulturminneslagen 1988. Det som undersöktes var i första hand ovan mark synliga fornlämningar. Boplatser lades ju inte in vid den tidigaste fornminnesinventeringen som Riksantikvarieämbetet utförde.

Svenska arkeologiska samfundets besök på Åkraberg, Värö socken den 12 september 1965. Från vänster: Greta Arwidsson, Carl-Herman Hjortsjö, Arne Moden, Per Martin Hamberg, Bengt Arne Person och K G Selinge. 1700-talsgården Åkraberg ägdes av professor Hjortsjö och var då Hallands första och enda byggnadsminne.

Halland 1965

Hösten 1965 gjorde Samfundet en resa till Halland. Från den har jag bevarat ett foto från gånggriften i Tolarp, Snöstorps socken belägen utanför Halmstad. På bilden ser man professor Holger Arbman som demonstrerar megalitgraven. Denna hade undersökts och restaurerats av Folke Hansen, Lund, 1926.

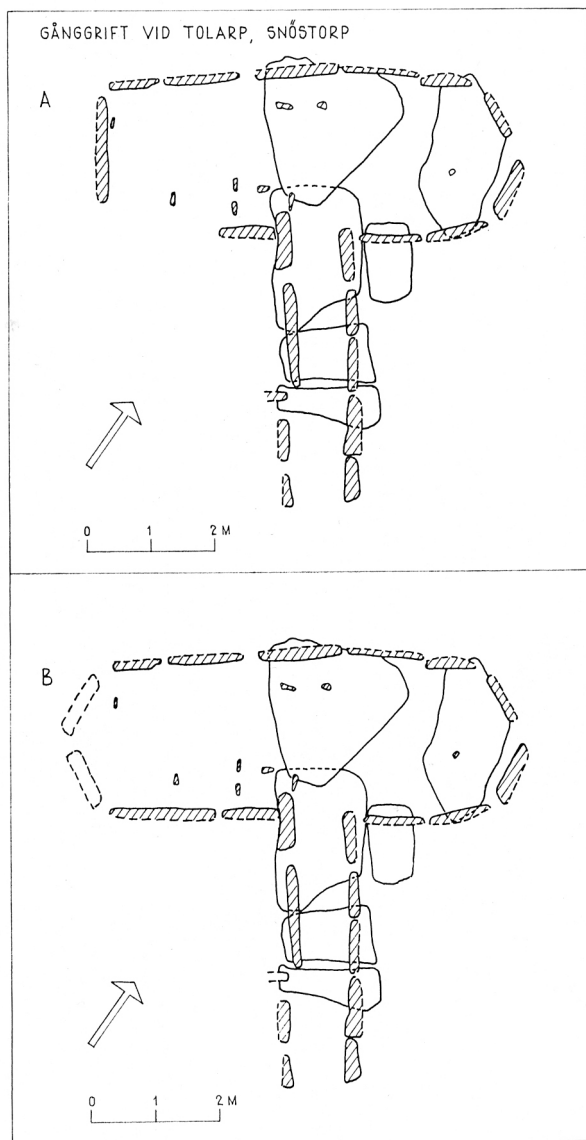
Det berättas, att han fick cykla hela vägen från Lund över Hallandsås till stenkammargraven. Lönen uppgavs utgöra 25 kronor. Detta vittnar om under vilka svåra förhållanden den tidens arkeologer arbetade. Flera sidohällar hade fallit omkull vid Hansens ankomst. Stenkammargraven hade använts som avstjälpningsplats efter det

att de rovgrävts. Om detta skriver Holger Arbman i forntidskapitlet i Hallands historia, del 1 1954.

Svenska arkeologiska samfundet vid gånggriften i Tolarp, Snöstorps socken, Halland den 11 september 1965. Från vänster: Margareta Biörnstad, K G Selinge, Holger Arbman, okänd ev. Edvin Gustafsson, Arne Modéen, Lennart Lundborg, Bernt Einerstam Gerhard Vinberg och Sune Zachrisson.

Året efter Samfundets besök vid Tolarpsgånggriften kom den tyske arkeologiprofessorn Ernst Sprockhoff till platsen. Han hade en dotter i norra Skåne och kontaktade ibland kollegor i Sverige. Han ansåg att gånggriften blivit felrestaurerad. Ändstenen i kammarens västra del hade enligt honom sannolikt stått vid dess långsida på den plats, där det nu saknas sidahäll på ett område, som är lika långt, som den aktuella ändstenen (se ritning) Holger Arbman avled 1967. Det var genom hans försorg jag blivit invald i Samfundet. Ernst Sprockhoff gick ur tiden 1968. Han hade varit verksam i Norge under andra världskriget. För detta var han mycket bitter och yttrade "die verdammte Nazizeit".

*Författarens rekonstruktionsförslag hur den sannolikt ursprungligen var uppbyggd.
Kartan renritad av Ulla Elbo.*

Ett klapperstensgravfält

På den halländska resan 1965 besöktes det stora klapperstengravfältet vid Påarp, Trönninge socken, där Oscar Montelius grävt sedan 1873. Han påträffade där ett lerkärl från 300-talet e. Kr. Det var ornerat och försett med ett bandformigt öra. Gravfältets läge invid Västerhavet med Hallandsås långt i bakgrunden gjorde ett starkt intryck på sällskapet. Det är länets största gravfält med över 220 registrerade stenkummel. Många tyvärr demolerade genom stenplockare som tidigare varit framme.

Åkraberg

På höstresan besöktes också länets första byggnadsminne, den kringbyggda 1700-talsgården Åkraberg i Värö socken. Den innehades av anatomiprofessorn Carl Herman Hjortsjö. Här blev vi väl trakterade. I samband med att jag därefter skrev om Sydhallands bronsåldershögar fick jag senare stor hjälp av Carl-Herman Hjortsjö, som på sin institution i Lund letade fram ett kranium från Bussehög i Sydhalland, som Nils-Gustaf Bruzelius grävt fram redan 1854. Detta ansågs då ha lapskt ursprung, vilket verkade egendomligt. Genom en ny undersökning av kraniet kunde Rolf Jonsson senare fastställa, att det sk. "lappkraniet" istället hade samband med den kortskalliga folkgrupp som under senneolitikum levde i sydligaste Sverige och Danmark. Personliga kontakter med olika forskare har ofta bidragit till att underlätta den egna verksamheten.

Populärföreläsningar

När Samfundet 1997 fyllde 50 år anordnades en föreläsningsserie på Statens historiska museum. En av de 13 talarna var professor Mats Malmer. Ämnet var svensk arkeologi under 50 år. Arkeologin karaktäriserade han som "lång, mänsklig, romantiskt-empirisk och brett folklig". I den med dylika populärföreläsningar tycker jag inte får glömmas bort. De har en stor funktion att fylla. Folk vill gärna veta vad som påträffats vid de stora och kostnadskrävande utgrävningar, som pågår på många håll i landet.

Resor

Till de många positiva minnen jag har av min långa tid i Samfundet hör utlandsresorna jag deltagit i: Grekland med Mykene, Tiryns, Dendra och Berbati, 1999, Kina 2004 med Peking, kinesiska muren och Xi'an. Slutligen Kurland 2011. I det sistnämnda landet fick deltagarna se platser där den svenske arkeologen Birger Nerman verkat. Nermans dotter Agneta Lundström och Jan Peder Lamm medverkade där som kunniga ciceroner. Resan till Syrien och Jordanien kunde jag tyvärr inte vara med på.

Gjallarhornet

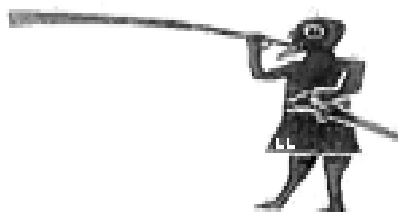
När Gjallarhornet tillkom 1981 fick Samfundet en liten publikation för att sprida aktuell information om sin verksamhet. Idag ges den endast ut elektroniskt av ekonomiska skäl.

Slutligen vill jag tacka avgående ordföranden Björn Magnusson Staaf för de vänliga orden han riktade till mig på årsmötet.

Därtill kan läggas ett tack till Jarl Nordbladh för hans presentation av den pågående jubileumsexpon på Göteborgs stadsmuseum. Där vid nämnde han, att museerna dåligt tog vara på sin egen historia i många fall.

Lennart Lundborg

Brogatan 43, 302 95 Halmstad

Fem stadsgårdar – arkeologisk undersökning i kv. Trädgårdsmästaren 9 & 10 i Sigtuna 1988–90

Detta är titeln på en synnerligen intressant rapport från Sigtuna Museum. Den är nr 52 i serien *Meddelanden och Rapporter från Sigtuna Museum* och publicerad 2011 samt omfattar 181 sidor. I rapporten redovisas den största arkeologiska undersökning som skett i Sigtuna. Grävningen är dessutom en av de största stadsarkeologiska undersökningarna, som över huvud taget skett i Sverige. Ett 40-tal arkeologer deltog under de två år som undersökningen ägde rum. Den grävda ytan omfattade ca 1140 m² men kulturlagren som grävdes omfattade så mycket som ca 1500 m³. Ansvarig för undersökningen var Sten Tesch, då chef för Sigtuna Museum. *Nya Riksgropen* kom undersökningen att kallas! Rapporten är i huvudsak en sammanställning av tidigare gjorda bearbetningar och publicerade tolkningar och analyser som skett under mer än 20 års tid. En första publicering av data från undersökningen kom redan 1990 i form av skriften *Makt och människor i kungens Sigtuna. Sigtunautgrävningen 1988-90*. Fem stadsgårdar konstateras i undersökningen och följs över tiden i utgrävningen.

Stratigrafiskt delades den kronologiska sekvensen av undersökningsytan in i huvudfaser med underfaser. Alla faserna är utomordentligt detaljrikt skildrade och fint illustrerade med ritningar.

Huvudfas I, ca 985 – 1000, omfattar endast en fas. Den utmärks t ex av små hus (enkla flätverkshus utan syllstockar) och breda passager. Hantverket var sparsamt förekommande – troligen mest gårdshantverk för hushållens egna behov.

Huvudfas II, ca 1000 – 1125, omfattar fem faser. Den utmärks t ex av knuttimrade hus men även skiftesverkshus på kraftiga stensyllar med lergolv. Hantverk började utföras i stadsgårdarna i hus speciellt byggda för detta syfte. Det var blandat hantverk.

Huvudfas III, ca 1125 – 1260 utgör fyra faser. Husen byggdes på glesare syllstensrader och ibland på hörnplintar. Flera exempel på flätverkshus byggda på ramverk med syllstock finns. Under tidigt 1900-tal benämndes de *Sigtunahus*. Hantverk utövades i dubbla hantverksbodar byggda jämte varandra mot gatan. Det var ett mer specialiserat hantverk än tidigare. Hornhantverk etablerades i bodarna. En intensiv produktion kunde konstateras vid undersökningen. Också större komplexitet noterades med järnsmide, smyckegjutning, kammakeri som delade plats med bergkristallslipning och ädelmetallhantering. Hantverksproduktionen bör enligt rapporten ha varit en stationär angelägenhet för fasta hantverkare.

Nära 29 000 fyndposter blev resultatet. En fyndpost kan bestå av ett enda föremål eller av många med samma material och sakord, tillvaratagna inom samma ruta och skikt. Fyndposterna per material är keramik (antal 6537), järn (antal 5539), horn och ben (antal 4466), sten o. mineral (antal 3496), bränd lera (antal 2652), slagg (antal 1759), glas (antal 1143), brons (antal 1728) och övrigt (antal 1598). I fynddatabasen finns 130 s k *sakord*, som återspeglar de föremål som påträffats. Databasen utgör självfallet ett rikt arkeologiskt primärmaterial, som kan utnyttjas för fortsatt forskning. Fyndmaterial var mycket varierat.

Rapporten skildrar de intressanta fynden och i flera fall deras härkomst. Några exempel skall nämnas; Det helt dominerande materialet för kvarnstenar har varit sandstensskiffer från brott i Malung i Dalarna. Det har rört sig om vridkvarnar. Fem fyndnummer omfattar ryska uppståndelseägg i glaserat lergods. Skärvor finns av bysantinska glasbägare. Ifråga om dessa är enligt rapporten Sigtuna Nordeuropas största fyndplats! Tre miniatyryxor påträffades. Totalt är 14 kända från Sigtuna. Det gör staden till den i särklass största fyndorten över huvud taget av sådana fynd, framhålls i rapporten. De har sitt ursprung i det fornryska riket.

Naturligtvis har mynt påträffats – 31 st varav 22 vikingatida. Antalet mynt är enligt rapporten mycket litet i förhållande till den stora utmyntning som anses ha ägt rum i Sigtuna under stadens äldsta tid. Av stort intresse är naturligtvis fynden av 18 runben, däribland det s k ”kungabenet” som uppmärksammats p g a sin långa inskrift. Den vittnar enligt rapporten om tidens herre-undersåte-mentalitet. Dessutom finns inristade runor på horn- och benföremål. Även två runstensfragment grävdes fram.

Rapporten framhåller att de viktigaste tolkningarna var att staden anlagts på jungfrulig mark. Tomtmarken var ursprungligt utlagd med tomt diken. Därefter reglerades stadsplanen starkt. Varje stadsgård indelades enhetligt i fyra funktionsbaserade zoner. Längden på gårdarna var mellan 30–40 m. Bredden omfattade 7–8 m per stadsgård. Enligt rapporten är den samlade topografiska bilden av staden och stadsgårdarna det kanske största och viktigaste resultatet av grävningen.

Inga stall och lador påträffades. Rapporten menar att de som ägde gårdarna var storbönder/stormän runt Mälaren. De hade fått en tomt i staden i gåva från kungamakten. Med en sådan gåva knöt makten stormännen till sig. På gårdarna bodde stormännens folk. Livsmedel levererades till staden från deras gårdar på landsbygden. Därför saknades stall och lador! Dock har viss djurhållning skett i staden, vilket gödsellager visar som påträffats i Trädgårdsmästaren och vid senare utgrävningar.

Ytterligare visade undersökningen på ett starkt östligt inflytande från Kiev Rus och Bysans i form av föremål – både vardagliga och liturgiska. Även inflytande från tyskspråkigt och danskt område var tidigt och varierat.

I en anmälan går det inte att göra rättvisa åt en så omfattande och intressant rapport som denna. Det är dock synd att det inte varit möjligt med nya analyser och tolkningar inom ramen för föreliggande rapport. Anmälaren instämmer därför gärna i rapportens slutsats att ett av Sveriges viktigaste arkeologiska material nu finns tillgängligt för kritisk granskning och fortsatt bearbetning, analys och tolkning!

Nils Ringstedt

Nils.ringstedt@globalnet.net

Svenska Fornminnesföreningen har delat ut 2012 års Hildebrandspris och sin Monteliusmedalj

Författaren och vetenskapsjournalisten Maja Hagerman tilldelades det mycket prestigefyllda Hildebrandspriset 2012 (25.000 kr) vid Svenska Fornminnesföreningens årsmöte den 25 april. Priset inrättades 1934. Fornminnesföreningen fick en donation om 15 000 kr till minne av riksantikvarierna Bror Emil Hildebrand och sonen Hans Hildebrands banbrytande vetenskapliga insatser inom nordisk arkeologi och medeltidsforskning. Det är Fornminnesföreningens styrelse jämte Riksantikvarien som beslutar vem som skall få priset.

Jan Svanberg och Maja Hagerman

Motiveringen för Maja Hagerman lyder som följer:

”Svenska Fornminnesföreningen utdelar årligen Hildebrandspriset till svenska forskare för förtjänstfulla publikationer eller andra vetenskapliga insatser inom områdena nordisk arkeologi och medeltidsforskning inklusive urkundsutgivning samt numismatik. Hildebrandspriset 2012 tilldelas författaren och vetenskapsjournalisten Maja Hagerman för hennes förtjänstfulla insatser att populärvetenskapligt för allmänheten levandegöra forntida platser och mänsklig tillvaro. Det har utmärkt hennes böcker alltsedan genombrottet med ”Spåren av kungens män” 1996. Inte minst hennes år 2011 utgivna ”Försvunnen värld” vittnar om stor förmåga att på ett lättsmält sätt sammanfatta den kanske största arkeologiska utgrävningen i Sverige – nämligen undersökningen av E 4 mellan Uppsala och Tierp. Arkeologisk tolkning och förmedling är enligt Fornminnesföreningen en synnerligen angelägen uppgift. Maja Hagerman har i många år visat att det är möjligt att levande-göra en svunnen värld.”

Vi vill även erinra om att Maja Hagerman också är filosofie hedersdoktor samt har uppmärksammats och rosats av såväl historiker, litteraturkritiker som en bred allmänhet allt sedan hon fick Augustpriset för sin debutbok ”Spåren av kungens män.” Hon har behandlat medeltiden i ”Tusenårsresan” (1999) och ”I miraklers tid” (2003). I boken ”Det rena landet”, berättar hon om konsten att uppfinna sina förfäder (2006). Hon tar upp de rasläror som härskat i vårt samhälle under 1800- och 1900-talen. Maja Hagerman har förmågan att fånga och nå nya läsargrupper. Hon greppar över en mycket lång tid av vår historia på ett unikt sätt.

Efter årsmötesförhandlingarna berättade Maja Hagerman engagerat om fest, död kult och vardag från 5000 f Kr till dess vår tideräkning börjar!

Hildebrandsprisets storlek har varierat över åren och ibland har det varit möjligt att dela ut ett par priser. Utöver Maja Hagerman har sedan 1934 följande 65 forskare, varav 13 kvinnor, fått Hildebrandspriset:

1936 Erik Lundberg, 1939 Artur Nordén, 1941 Bengt Thordeman, 1944 K. E. Sahlström, 1947 Sven B. F. Jansson, 1951 Toni Schmid, 1952 Ragnar Blomqvist, 1955 Lili Kaelas, 1957 Aron Andersson, 1958 Hans Hansson, 1960 Birger Nerman, 1963 Nils Gustaf Gejvall, 1964 Nils Sundqvist, 1965 Wilhelm Holmqvist, 1966 Rune Norberg, 1968 Agnes Geijer, 1970 Andreas Lindblom och Andreas Oldeberg, 1972 Bengt Söderberg och Mårten Stenberger, 1973 Ivar Andersson och Armin Tuulse, 1974 Erik Nylén, 1975 Ragnhild Boström, 1976 Inger Serning, 1977 Bengt Cnattingius, 1978 Anders W. Mårtensson, 1979 Carl Otto Nordström, 1980 Åke Hyenström, 1981 Gunnar Svanström, 1982 Brita och Mats P. Malmer, 1983 Lennart Karlsson, 1984 Märta Strömberg, 1985 Erland Lagerlöf och Marian Rittsel-Ullén,

1986 Evert Baudou och Hans Andersson, 1987 Sven Axel Hallbäck och Peter Tångeberg, 1988 Stig Welinder, 1989 Anna Nilsén och Peter Sjömar, 1990 Klas Göran Selinge och Peter Sawyer, 1991 Åke Nisbeth, 1992 David Damell och Gustaf Trotzig, 1993 Lars O. Lagerqvist, 1994 Agneta Lundström, 1995 Lars och Ursula Sjöberg, 1996 Björn Ambrosiani, 1997 Mereth Lindgren, 1998 Ulf Erik Hagberg, 1999 Gunilla Åkerström-Haugen, 2000 Mats Burström och Anders Carlsson, 2001 Jan Svanberg, 2002 Noel Broadbent och Ingmar Jansson, 2003 Inger Estham, 2004 Birgit Arrhenius, 2005 Christian Lovén och 2011 Torun Zachrisson.

*Avgående ordförande Jan Svanberg med Monteliusmedaljen i handen bredvid tillträdande ordföranden
Margareta Kempff Östlind.*

Vid Fornminnesföreningens årsmöte tilldelades även avgående ordförande professor emeritus Jan Svanberg Oscar Monteliusmedaljen för sin långa och förtjänstfulla ledning av Svenska Fornminnesföreningen! Det var 1947 som föreningen instiftade en medalj till Montelius ära och med hans bild att ”utdelas för framstående insatser på föreningens intresseområden, främst arkeologisk forskning, men även den yttre kulturminnesvården och museiväsendet”. Medaljen har tidigare utdelats till många förtjänta forskare men också till Kung Gustav VI Adolf år 1962.

Följande motivering lästes upp av Jan Peder Lamm:

”Professor Jan Svanberg har på ett mycket förtjänstfullt sätt under 21 års tid fungerat som ordförande i Svenska Fornminnesföreningen. Denna insats kvalificerar honom redan i och för sig synnerligen väl till att vid sin avgång från ordförandeposten erhålla föreningens Oscar Monteliusmedalj som ett tack för det hängivna arbete han ägnat föreningen. Det har också varit kutym att tidigare ordföranden avtackats på detta sätt. Men det finns minst lika starka vetenskapliga skäl till att tilldela honom medaljen. Svanberg har nämligen under sin ordförandetid gått från klarhet till klarhet inom den konstvetenskapliga disciplinen och uppehållit professurer i ämnet både i Stockholm och i Oslo. I båda fallen är det medeltidens konstutveckling och kulturhistoria som han framför-allt vinnlagt sig om att beforska och förmedla. Detta har han gjort både inomvetenskapligt och extra muralt, i bägge fallen på ett förträffligt sätt. Pensionsåldern har långt ifrån medfört en lägre aktivitet på dessa områden. Snarare tvärtom. Jan Svanberg är den borte föreläsaren, han tycker om att docera och ha ett auditorium. Han förenar i sin person de positiva dragen hos den evige studenten, den professionelle reseledaren, den lärde humanisten och folkbildaren.”

Lamm framhöll också i ett anförande bl a att den medeltida skulpturen utgör en röd tråd i Jan Svanbergs intressevärld. Hans forskning har också berört t ex S:t Göran och helgonet S:ta Birgitta och inte minst målaren Albertus Pictor – allt dokumenterat i flera stora arbeten.

Nils Ringstedt och Jan Peder Lamm

Yngre Järnålder i Stockholms län
– aktuell forskning
Seminarium på Stockholms läns museum
22-23 september 2012

För tredje gången arrangerar Stockholms läns hembygdsförbunds arkeologisektion tillsammans med Stockholms läns museum ett seminarium. Denna gång gäller det aktuell forskning om yngre järnålder i länet. De två tidigare seminarierna avsåg dels äldre järnålder (år 2008) och bronsålder i länet (år 2010). Dessa seminarier ledde till rapporterna ”Äldre Järnålder 2008”, Stockholms läns museums rapport 2009:5 och sektionens och museets gemensamma rapport ”Bronsålder i Stockholms län – aktuell forskning” 2010. Vår avsikt att också höstens seminarium skall publiceras i en bok.

22 september

10.00 Välkomstkaffe och registrering

10.20 *Inledning:* Nils Ringstedt, Stockholms läns hembygdsförbunds arkeologisektion och Peter Bratt, Stockholms läns museum

10.30 Torun Zachrisson: *Egendom och ära – bebyggelseförändringarna i mellersta järnålder och odalrättens bakgrund*

11.00 Johan Runer: *Förvalta, äga eller bruka. Aspekter på jordinnehav under yngre järnålder och äldre medeltid*

11.30 Peter Bratt: *Karlebyar och Rinkebyar – boställen för järnålderskrigare?*

12.00 Mathias Bäck: *Lilla Ullevi – ett komplext komplex*

12.30 Lunch på egen hand

13.30 Lena Holmquist: *Birkas befästningsverk och hamn – att knyta ihop ett avslutat och ett nytt forskningsprojekt*

14.00 Kenneth Svensson: *Stormäns, bönders och trälars bostäder. Vikingatida gårdar i östra Mälardalen*

14.30 Lars Andersson: *Mellan ättebacke och kyrkogård. Brobacken i Täby*

15.00 Kaffe

15.30 Paneldiskussion

16.15 Avslutningsord och information om söndagens utflykt

23 september

10.00–ca 14.00 Exkursion till Täby och Vallentuna under ledning av Lars Andersson. Buss avgår från Klarabergsviadukten kl 10.00. De som inte avser följa med bussen samlas 10.30 vid Roslags Näsby station dit bussen kommer och där det finns gott om parkeringsplatser. Ta gärna med oömma kläder och matsäck. Logi mellan lördag och söndag ordnas av deltagarna själva.

Anmälan & betalning Anmälan till jan.owe@bredband.net, 08-38 71 39 el. 0730-894 884, sätt in 150:- på Plusgiro 497 36 80-4 (*Stockholms läns hembygdsförbunds arkeologisektion*), senast den 20 augusti.

Plats: Dieselverkstaden, Markusplatsen 17, Sickla, Nacka. Tag t.ex. buss 71, 401, 403-414, 420, 422 från Slussen eller Saltsjöbanan till Sickla

Moderator: Peter Bratt

Nils Ringstedt

Ordförande Stockholms läns hembygdsförbunds arkeologisektion

Viktigt! Översyn av ledamotsregistret

Vid utskicket per post inför årsmötet i april blev det tydligt att kontaktuppgifterna till många av Samfundets ledamöter är inaktuella då breven kom i retur. Samma sak gäller vid utskicket av Gjallarhornet per e-post.

Med anledning av detta ser vi över ledamotsregistret och uppmanar alla som vet med sig att de bytt post- eller e-postadress att anmäla detta till Anna Arnberg som ansvarar för Samfundets ledamotsregister.

Anna nås på e-post anna.arnberg@kmmmd.se eller på adressen Kyrkogårdsvägen 47, 121 33 Enskededalen.

Stort tack på förhand!

Gjallarhornet

Deadline för nästa Gjallarhornet är den 15 september. Bidrag skickas till Ola Wolfhechel Jensen, helst med e-post: ola.jensen@raa.se

Alternativt: Ola Wolfhechel Jensen, Riksantikvarieämbetet, Box 5405, 114 84 Stockholm. Gjallarhornet distribueras numera endast via e-post som pdf. Alternativt kan den hämtas på Samfundets hemsida som för närvarande håller på att byggas om.

